

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 85/06-78

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla a zo sudcov Jána Auxta a Ľudmily Gajdošíkovej v konaní o sťažnosti Mesta P., zastúpeného advokátom JUDr. P. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Er 46/05 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mesta P. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Er 46/05 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 27 Er 46/05 zo 16. novembra 2005 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** Okresnému súdu Trnava na ďalšie konanie.

3. Mestu P. priznáva finančné zadostučinenie v sume 100 000 Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trnava je povinný uhradiť Mestu P. trovy konania v sume 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. P. B., B.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 85/06-55 z 29. marca 2006 prijal sťažnosť Mesta P. (ďalej len „sťažovateľ“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie v časti, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Er 46/05.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že okresný súd poverením č. 5207/025990 zo 7. marca 2005 poveril súdneho exekútora Ing. Mgr. I. R. (ďalej len „exekútor“), Exekútorský úrad T. (ďalej len „exekútorský úrad“) na vykonanie exekúcie voči sťažovateľovi ako povinnému pre pohľadávku oprávneného JUDr. V. Š. (ďalej len „2. oprávnený“) v sume 17 066 840 Sk s príslušenstvom a trovy exekúcie na základe notárskej zápisnice sp. zn. N 469/97, Nz 439/97 (ďalej len „notárska zápisnica“), napísanej na Notárskom úrade v B. (ďalej len „notársky úrad“) notárom JUDr. I. M. (ďalej len „notár“) 26. novembra 1997. Exekúcia bola exekútorským úradom vedená pod sp. zn. Ex 146/05.

Sťažovateľ využil dostupný procesný prostriedok obrany a 21. apríla 2005 podal proti exekúcii námietky, kde namietal formálne nedostatky poverenia z dôvodu rozporu so zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučným titulom a rozporu exekučného titulu s poverením a upovedomením o začatí exekúcie. Žiadal, aby okresný súd vyhovel jeho námietkam a exekúciu zastavil. Dňa 29. novembra 2005 podal návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom okresný súd nerozhodol, pretože 16. decembra 2005 exekútor vrátil okresnému súdu poverenie na výkon exekúcie. Poukázal tiež na prebiehajúce konanie vedené Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 10 C 13/03 o určenie neplatnosti právneho záväzku obsiahnutého v exekučnom titule.

Okresný súd uznesením sp. zn. 27 Er 46/06 zo 16. novembra 2005 zamietol návrh sťažovateľa na odklad exekúcie a taktiež predmetným uznesením zamietol námietky proti exekúcii, čím mohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľovho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ vidí porušenie jeho práv v tom, že:

- 2. oprávnený nepreukázal, že mu bola postúpená pohľadávka JUDr. L. M. (ďalej len „1. oprávnený“) zákonom aprobovaným spôsobom, a teda nebol aktívne legitimovaný na vymáhanie postúpenej pohľadávky a že

- exekučný titul, ktorým je notárska zápisnica, neobsahuje určitý a presný právny dôvod, presné určenie predmetu plnenia, čo do obsahu a rozsahu plnenia a neobsahuje ani čas plnenia.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadrila predsedníčka okresného súdu podaním Spr 307/06 z 10. marca 2006, v ktorom uviedla prehľad úkonov okresného súdu a účastníkov so zameraním na otázku, či okresný súd konal bez zbytočných prietahov, a z toho dôvodu považovala sťažnosť za nedôvodnú. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru sa nevyjadrila. Na ďalšiu výzvu ústavného súdu z 10. apríla 2006 predsedníčka okresného súdu uviedla:

„V nadväznosti na Váš list zo dňa 10. 4. 2006, ktorým ste nám zaslali doplnenie sťažnosti v predmetnej veci v súvislosti s podaním Mesta P. vo veci tun. súdu 27 Er 46/05 s tým, že nás žiadate o prípadné doplnenie nášho vyjadrenia z 10. 3. 2006, Vám oznamujem, že trváme na našom vyjadrení zo dňa 10. 3. 2006 a nepovažujeme za potrebné ho doplniť.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Zo sťažnosti, jej príloh a z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 27 Er 46/05 ústavný súd zistil tieto skutočnosti:

Dňa 26. novembra 1997 bola notárom napísaná notárska zápisnica, v ktorej sa sťažovateľ zaviazal zaplatiť záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci (ďalej len „zmluva“) a Dodatku č. 1 k tejto zmluve 2. oprávnenému a 1. oprávnenému a súhlasil s vykonateľnosťou notárskej zápisnice.

Dňa 17. januára 2001 sťažovateľ podal návrh na určenie neplatnosti Dodatku č. 1 k zmluve, ktorý Okresný súd Bratislava I rozsudkom sp. zn. 22 C 71/01 z 18. decembra 2001 zamietol z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 9 Co 173/02 zo 4. septembra 2002 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne.

Na základe notárskej zápisnice podali 1. a 2. oprávnení 12. marca 2001 bývalému Okresnému súdu Piešťany (ďalej len „bývalý okresný súd“) návrh na začatie exekučného konania proti sťažovateľovi, každý zvlášť, Exekútorскому úradu Ing. V. H., B.

Bývalý okresný súd uznesením sp. zn. 4 Er 461/01 návrh o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech 1. oprávneného zamietol pre jeho nedostatky.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Bývalý okresný súd po opätovnom doručení návrhu na vykonanie exekúcie uznesením sp. zn. 4 Er 461/01 z 2. apríla 2002 tento zamietol.

Krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 222/02 z 30. septembra 2002 rozhodnutie bývalého okresného súdu potvrdil.

Bývalý okresný súd uznesením sp. zn. 11 Er 462/01 z 11. mája 2001 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech 2. oprávneného zamietol.

Krajský súd uznesením sp. zn. 8 Co 239/01 zo 17. augusta 2001 rozhodnutie bývalého okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Bývalý okresný súd 22. januára 2002 opätovne rozhodol o predmetnom návrhu tak, že poverenie na vykonanie exekúcie vydal.

Sťažovateľ podal 13. marca 2002 námietky proti exekúcii a návrh na odklad exekúcie.

Bývalý okresný súd uznesením sp. zn. 11 Er 462/01 z 2. októbra 2002 povolil odklad exekúcie, pretože na návrh povinného bolo Okresným súdom Bratislava I začaté konanie pod sp. zn. 15 C 136/02 o určenie neplatnosti právneho záväzku vyplývajúceho z notárskej zápisnice.

Dňa 22. novembra 2002 vzal 2. oprávnený v celom rozsahu späť návrh na vykonanie exekúcie z 12. marca 2001 a požiadal o zastavenie exekúcie.

Dňa 14. februára 2005 uzavreli 1. a 2. oprávnení „Zmluvu o postúpení pohľadávky“, podľa ktorej 1. oprávnený postúpil svoju pohľadávku voči sťažovateľovi 2. oprávnenému, ktorý 17. februára 2005 podal exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie v sume 17 066 840 Sk s 9,68 % úrokom z omeškania od 19. januára 2001 až do zaplatenia. Okresný súd udelil 7. marca 2005 exekútorovi poverenie č. 5207/025990 na vykonanie exekúcie.

Sťažovateľ podal okresnému súdu 22. apríla 2005 námietky proti exekúcii a návrh na odklad exekúcie, ktoré okresný súd uznesením sp. zn. 27 Er 46/05 zo 16. novembra 2005 zamietol.

Dňa 28. novembra 2005 doručil právny zástupca sťažovateľa faxom okresnému súdu návrh na odklad exekúcie.

Dňa 29. novembra 2005 sťažovateľ doručil okresnému súdu návrh na zastavenie exekúcie.

Exekútor vrátil 16. decembra 2005 okresnému súdu poverenie na vykonanie exekúcie, pretože exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie.

Dňa 21. februára 2006 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na odklad exekúcie.

Dňa 10. marca 2006 doručil právny zástupca sťažovateľa „*Späťvzatie návrhu povinného na odklad exekúcie v zmysle ust. § 56 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. v znení noviel*“.

Dňa 23. mája 2006 okresný súd oznámil právnomu zástupcovi sťažovateľa, že o návrhu povinného na odklad exekúcie a o následnom späťvzátí okresný súd nerozhodol z dôvodu, že návrh zaslaný faxom dňa 28. novembra 2005 nebol v lehote 3 dní v zmysle § 42 ods. 1 OSP doplnený a súd naň nemohol prihliadnuť. V oznámení bolo tiež uvedené,

že o návrhu na zastavenie exekúcie nerozhodol z dôvodu, že exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie a exekútor 16. decembra 2005 vrátil poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle § 60 písm. e) Exekučného poriadku.

V čase rozhodovania okresného súdu prebiehalo na Okresnom súde Bratislava III konanie pod sp. zn. 10 C 13/03 o určenie neplatnosti právneho záväzku určeného v exekučnom titule.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri svojom rozhodovaní ústavný súd vychádza zo základných ústavných princípov, súčasťou ktorých sú aj princípy právneho štátu. K úlohám právneho štátu patrí vytvorenie právnych a faktických záruk uplatňovania a ochrany základných práv a slobôd občanov. Ak je na uplatnenie alebo ochranu základného práva alebo slobody potrebné uskutočniť konanie pred orgánom verejnej moci, je úlohou štátu zabezpečiť takú právnu úpravu týchto konaní, ktorá zaručuje každému nositeľovi základných práv a slobôd prostredníctvom procesných záruk reálny výkon a ochranu jeho základných práv a slobôd. Ústavnosť týchto konaní predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konanie uskutočňuje, koná nestranne, nezávisle a s využitím všetkých zákonom vytvorených prostriedkov na dosiahnutie účelu takýchto procesných postupov. Ústavný súd osobitne upozorňuje na objektivitu postupu orgánu verejnej moci (napr. II. ÚS 9/00, II. ÚS 143/02, III. ÚS 60/04). Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa, ako aj ničím nepodložená možnosť úvahy orgánu verejnej moci bez akýchkoľvek objektívnych hraníc, ktoré sú vymedzené zákonnými spôsobmi zisťovania skutkového základu pre prijatie rozhodnutia.

Obsah základného práva na súdnu a inú právnu ochranu (obdobne aj práva na spravodlivý súdny proces) podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy. Uvedené princípy sa uplatňujú aj pri nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí, ktorý je osobitným druhom civilného procesu.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Článkom 46 ods. 1 ústavy sa zaručuje ochrana viacerých záujmov. Prvým z nich je prístup k súdu. Podľa doterajšej rozhodovacej činnosti (II. ÚS 143/02) účelom citovaného článku je zaručiť každému prístup k súdnej ochrane, k súdu alebo inému orgánu právnej ochrany a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu alebo iného orgánu právnej ochrany o veci konať. Ak osoba uplatní svoje právo v súlade s procesnými zásadami, orgány verejnej moci majú povinnosť umožniť každému, aby sa uplatnením práva zaručeného čl. 46 ústavy stal účastníkom súdneho konania (nález II. ÚS 14/01 z 24. augusta 2001).

Ústavný súd v zásade nie je oprávnený a povinný preskúmať skutkové zistenia a právne závery všeobecných súdov, ktoré boli základom pre ich rozhodnutia. Skutkové a právne závery všeobecných súdov sú predmetom kritiky ústavného súdu len vtedy, ak vyvodené závery sú zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne a zároveň by mali za následok porušenie konkrétneho základného práva alebo slobody podľa čl. 46 až 50 ústavy.

Vychádzajúc z uvedených zásad bol predmetom záujmu ústavného súdu postup okresného súdu v namietanom konaní pri rozhodovaní o námietkach sťažovateľa proti exekúcii a jeho návrhu na odklad exekúcie, ktorý tieto návrhy uznesením sp. zn. 27 Er 46/05 zo 16. novembra 2005 zamietol.

Nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (PL. ÚS 21/00, I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, III. ÚS 60/04) súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto pri postupe všeobecných súdov treba dbať na to, aby zabezpečili taký prístup k súdnej ochrane v exekučnom konaní, ktorý nie je diskriminačný bez primeraných a objektívne zdôvodniteľných okolností.

1. Jednou zo základných procesných podmienok exekučného konania je riadny a úplný návrh na vykonanie exekúcie. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti, jej príloh a spisu okresného súdu zistil nasledovné:

a) suma, ktorá je predmetom vymáhania v exekučnom konaní, je v bode 4 notárskej zápisnice určená tak, že odkazuje na odmenu dohodnutú v čl. II bod 1 „*Dodatku č. 1 k Zmluve o poskytovaní právnej pomoci*“ z 15. decembra 1995. V skutočnosti o odmene pojednáva článok Dodatku č. 1 označený číslom III, ktorý ju stanovuje ako 10 % z hodnoty veci, ktorá je predmetom zmluvy o predaji podniku navýšenej o daň z pridanej hodnoty. V zmluve o predaji podniku bola kúpna cena podniku stanovená na 82 000 000 Sk a v zmysle bodu 4 notárskej zápisnice by teda mala predstavovať „hodnotu veci“. V návrhu na vykonanie exekúcie je obsah záväzku určený podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 33 Cb 2/98, ktorým tento zaviazal (kupujúceho podľa zmluvy o predaji podniku) zaplatiť navrhovateľovi (predávajúcemu podľa zmluvy o predaji podniku) 82 000 000 Sk s 1 % z istiny od 7. októbra 1992 až do zaplatenia za každých 30 dní do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, t. j. určený z priznanej istiny a jej príslušenstva, celkom podľa oprávneného v sume 159 080 000 Sk a prísl. - úrok z omeškania 9,68 % od 19. januára 2001 až do zaplatenia určený podľa § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. V tejto sume je určená aj vymáhaná pohľadávka v poverení na vykonanie exekúcie, z čoho vyplýva zrejmy rozpor v určení odmeny, ktorá bola stanovená odlišne z dôvodu rozdielneho výkladu neurčito definovaného obsahu záväzku.

b) Zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že prechod práv a povinností nebol preukázaný listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom.

2. Základným procesným predpokladom pre výkon exekúcie je aj vykonateľný exekučný titul. Predmetom namietaného porušenia označených práv sťažovateľa bola predovšetkým otázka vykonateľnosti exekučného titulu (notárskej zápisnice), ktorý musí byť presný a zreteľný, a pokiaľ sa dlžník zaväzuje na peňažné plnenie, musí byť uvedená presná suma dlhu, resp. presný spôsob jej výpočtu. Predmetná notárska zápisnica neobsahuje konkrétnu sumu na plnenie a presný spôsob určenia úrokov z omeškania v prípade neplnenia záväzku. Okrem absencie presne vymedzeného obsahu a rozsahu plnenia je v notárskej zápisnici nedostatočne vymedzený aj právny dôvod plnenia, ktorý je v bode 3 uvedený ako „*vybavenie právnej veci*“ a v bode 4 aj ako „*úspech v spore*“.

3. Námietkové konanie je okrem iného aj platformou pre riešenie procesných pochybení, ku ktorým môže dôjsť pri rozhodovaní o poverení na vykonanie exekúcie. Okresný súd preskúma namietané dôvody, pre ktoré považuje povinný exekúciu za neprípustnú a rozhodne o nich uznesením.

Uznesenie okresného súdu sp. zn. 27 Er 46/05 zo 16. novembra 2005 nedáva odpoveď na všetky otázky, na ktoré sťažovateľ v námietkach poukazoval. Súčasťou namietaného porušenia sťažovateľom označených práv je aj právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru teda vyžaduje, aby sa súd jasným, právne konkrétnym a zrozumiteľným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Podľa názoru ústavného súdu predmetné rozhodnutie uvedené atribúty nespĺňa.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd postupoval v exekučnom konaní a pri rozhodovaní o námietkach sťažovateľa proti exekúcii a jeho návrhu na odklad exekúcie v rozpore s procesnými zásadami a ústavnoprocenými princípmi (najmä Exekučný poriadok a Občiansky súdny poriadok), čím porušil v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 27 Er 46/05 základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

O podanom návrhu na zastavenie exekúcie z 29. novembra 2005 okresný súd už nerozhodoval, a to z dôvodu, že 16. decembra 2005 exekútor vrátil okresnému súdu poverenie na vykonanie exekúcie, pretože exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky.

IV.

Ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, rozhodnutie, ktorým bolo porušené základné právo, zruší (§ 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a môže vec vrátiť na ďalšie konanie [§ 56 ods. 3 písm. b) zákona o ústavnom súde]. V danom prípade na ochranu základného práva sťažovateľa bolo potrebné nielen napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť, ale aj vrátiť vec na ďalšie konanie.

V ďalšom postupe sú všeobecné súdy viazané právnym názorom ústavného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí. V opätovnom rozhodovaní o námietkach oprávneného bude ich úlohou posúdiť otázku vykonateľnosti exekučného titulu, zhody exekučného titulu s návrhom na vykonanie exekúcie a s poverením na vykonanie exekúcie a v prijatom uznesení vysporiadať sa s obranou povinného v relevantnom skutkovom a právnom odôvodnení rozhodnutia.

V súlade s § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde sa ústavný súd zaoberal žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia. Sťažovateľ požadoval finančné zadost'učinenie v sume 100 000 Sk, čo odôvodnil tým, že namietaným postupom a rozhodovaním okresného súdu mu bola „... spôsobená značná právna neistota. Táto

sa prejavuje predovšetkým v tom, že konajúce súdy pri svojom rozhodovaní popreli základné zásady súdneho konania, keď sa dopustili denegatio iustitiae a porušenia zásady iura novit curia“.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým charakter porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, spôsob akým k tomuto porušeniu došlo, ako aj možnú, najmä nemajetkovú ujmu, ktorá mu bola spôsobená, ústavný súd dospel k záveru, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 100 000 Sk bude v danom prípade primerané konkrétnym okolnostiam prípadu.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. P. B. Sťažovateľ žiadal úhradu trov konania v sume 5 302 Sk za dva úkony právnej služby.

Ústavný súd pri priznaní trov konania vychádzal z návrhu právneho zástupcu sťažovateľa a priznal mu úhradu trov konania v sume 5 302 Sk, ktorú požadoval, pretože táto suma bola nižšia, ako suma vypočítaná v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2006